

Investigating the Association between the Parenting Style with the Level of Fear and Cooperation of 4–12-Year-Old Children Referred to the Sari Dental Faculty in 2023

Haleh Hali¹,
Kosar Rasouli²,
Melika Mollaei²

¹ Assistant Professor, Department of Pedodontics, Faculty of Dentistry, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

² Dentistry Student, Student Research Committee, Faculty of Dentistry, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

(Received August 14, 2023; Accepted October 8, 2023)

Abstract

Background and purpose: Attending in a dental office is usually not easy for children who need dental services. Moreover, the level of children cooperation has a significant impact on choosing the appropriate treatment method. The goal of this study was to examine the association between the parenting style as well as the level of fear and cooperation among children aged 4-12 who were referred to Sari Dental School.

Materials and methods: This cross-sectional study involved 150 children referred to Sari Dental School in 2023. The Baumrind questionnaire, children's fear table, and Frankel index were used to measure the parenting style, children's fear, and level of cooperation, respectively. Pearson's correlation coefficient test and independent t-test were used in the analytical statistics of this study to investigate the relationship between dependent and independent variables.

Results: Among the 150 participants, 70 (46.7%) were girls and 80 (53.3%) were boys. There was a significant relationship between authoritarian and permissive parenting styles and the level of fear and cooperation in the children. This association was positive for fear and negative for cooperation. Authoritative parenting style had a significant positive correlation with cooperation, unlike fear. A significant relation was observed between gender and fear, but no association was observed between gender and cooperation.

Conclusion: According to the findings of this study, parenting style is related to children's level of fear and cooperation in dental visits, and parents have a remarkable influence on their child's behavior.

Keywords: parenting style, fear, pediatric dentistry, child's cooperation

J Mazandaran Univ Med Sci 2023; 33 (Supple 1): 216-225 (Persian).

Corresponding Author: Melika Mollaei- Faculty of Dentistry, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran.
(E-mail: Melika.mollaei.7@gmail.com)

ارتباط شیوهی فرزندپروری با میزان ترس و همکاری کودکان ۴ تا ۱۲ ساله‌ی مراجعه‌کننده به دانشکده‌ی دندان پزشکی ساری در سال ۱۴۰۲

هاله حالی^۱

کوثر رسولی^۲

ملیکا ملایی^۲

چکیده

سابقه و هدف: اغلب برای کودکان نیازمند خدمات دندان پزشکی، حضور در مطب دندان پزشکی کار چندان آسانی نیست. از طرفی، میزان همکاری کودکان در انتخاب روش درمانی مناسب تأثیر به‌سزایی دارد. هدف از این پژوهش بررسی ارتباط شیوه فرزندپروری والدین با میزان ترس و همکاری کودکان ۴ تا ۱۲ ساله‌ی مراجعه‌کننده به دانشکده دندان پزشکی ساری است.

مواد و روش‌ها: پژوهش مقطعی حاضر درباره ۱۵۰ کودک مراجعه‌کننده به دانشکده دندان پزشکی ساری در سال ۱۴۰۲ انجام شده است. برای سنجش سبک فرزندپروری، ترس کودکان و همکاری کودکان به ترتیب از پرسش‌نامه Baumrind، جدول بررسی ترس کودکان و شاخص فرانکل استفاده شده است. در آمار تحلیلی این تحقیق، به‌منظور بررسی روابط متغیرهای وابسته و مستقل، از آزمون ضریب هم‌بستگی پیرسون و آزمون تی مستقل استفاده شده است.

یافته‌ها: از بین ۱۵۰ شرکت‌کننده، ۷۰ نفر (۴۶/۷ درصد) دختر و ۸۰ نفر (۵۳/۳ درصد) پسر بودند. در رابطه با میزان ترس و همکاری کودکان، سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه و مستبدانه با ترس و همکاری کودکان مراجعه‌کننده ارتباط معنی‌داری داشت و این ارتباط، در رابطه با ترس به شکل مثبت و در رابطه با همکاری به شکل منفی بود. سبک فرزندپروری مقتدرانه دارای ارتباط معنی‌دار و مثبت با همکاری و بدون ارتباط معنی‌دار با ترس بود. در رابطه با ارتباط جنسیت با ترس و همکاری، رابطه‌ی معنی‌داری با ترس مشاهده شد و با همکاری، رابطه معنی‌داری مشاهده نشد.

استنتاج: طبق یافته‌های این مطالعه، شیوه‌ی فرزندپروری والدین با میزان ترس و همکاری کودکان در مراجعه به دندان پزشکی مرتبط است و والدین تأثیر به‌سزایی در رفتار کودک خود دارند.

واژه‌های کلیدی: شیوه‌ی فرزندپروری، ترس، دندان پزشکی کودکان، همکاری کودکان

مقدمه

امروزه، توجه والدین به سلامت کودکان افزایش پیدا کرده است. میزان همکاری کودکان در انتخاب روش درمانی مناسب تأثیر به‌سزایی دارد. افرادی که بیش‌ترین تماس را با کودکان دارند، والدین آن‌ها هستند (۱). سلامت دهان و دندان کودکان یکی از شاخص‌های سلامت عمومی است. اغلب برای کودکان نیازمند خدمات دندان پزشکی

E-mail: Melika.mollaei.7@gmail.com

مؤلف مسئول: ملیکا ملایی - ساری: دانشکده‌ی دندان پزشکی، مرکز تحقیقات دندان پزشکی

۱. استادیار، گروه دندان پزشکی کودکان، دانشکده‌ی دندان پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۲. دانشجوی دندان پزشکی، کمیته‌ی تحقیقات دانشجویی، دانشکده‌ی دندان پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۵/۲۵ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۴۰۲/۶/۷ تاریخ تصویب: ۱۴۰۲/۷/۱۶

حضور در مطب دندان پزشکی کار چندان آسانی نیست (۲). ترس و اضطراب از دندان پزشکی مشکل عمده بخش درخور توجهی از کودکان است و شیوع آن در بین کودکان و نوجوانان، از ۶ درصد تا ۷۵ درصد گزارش شده است (۳). ترس و اضطراب عامل تأثیرگذار بر نتیجه‌ی درمان است و می‌تواند موجب دشواری یا غیرممکن ساختن درمان، ایجاد استرس در کادر دندان پزشکی و بی‌تایلی خانواده به مراجعه به دندان پزشک شود (۴). اضطراب و ترس پیامدهایی را برای بیمار و دندان پزشک به دنبال دارد که از جمله این عوارض می‌توان به رسیدگی نکردن به بهداشت دهان و هم‌چنین، بروز مشکلاتی مانند درد، عفونت، از دست دادن دندان‌های شیری و دائمی و به هم ریختگی سیستم دندان‌دانی کودک اشاره کرد (۵). این اضطراب در سطح وسیع‌تر، باعث مشکلات عدیده‌ای همچون اختلال در خواب، افکار منفی و احساس اعتماد به نفس پایین می‌شود. درمان موفق دندان پزشکی برای کودکان نه تنها به مهارت دندان پزشک بستگی دارد، بلکه نیازمند برقراری ارتباط با کودک و حفظ همکاری است (۱).

ترس از دندان پزشکی در کودکان پدیده‌ای است که منشأ چند عاملی و پیچیده دارد. سه گروه اصلی از عوامل مسبب ترس شامل عوامل فردی (مربوط به بلوغ و خلق و خوی کودک)، عوامل بیرونی (مربوط به والدین، خواهر و برادر کودک) و عوامل مربوط به گروه دندان پزشکی هستند (۶، ۷). مطالعات مختلف عوامل زیادی را در ایجاد ترس کودکان از دندان پزشکی مؤثر دانسته‌اند. از عوامل مهم این ترس می‌توان به سن کودک و درجه‌ی تکامل روانی او، جنس کودک، ترس‌های عمومی کودک، اضطراب والدین، وضعیت اجتماعی اقتصادی خانواده، نحوه آماده‌سازی کودک در خانه قبل از ملاقات دندان پزشک، تأثیر همسالان و تأثیر والدین اشاره کرد (۸). از میان فاکتورهای مؤثر در ترس کودک، بررسی فاکتور تأثیرگذار بودن یا نبودن سبک فرزندپروری (Parenting Style) بر میزان ترس و همکاری

کودکان ضروری است. در همه جوامع، والدین از فرزندان خود توقع دارند که در سنی خاص، رفتار مربوط به آن سن را که با فرهنگ جامعه تطابق دارد، از خود بروز دهند و در این محور، راهبردها و آموزش‌هایی را به کار می‌گیرند که به آن‌ها سبک فرزندپروری گفته می‌شود. از آنجاکه والدین اولین و مهم‌ترین نظام ارتباطی برای کودکان به شمار می‌روند، در سلامت روانی کودک، با اهمیت تلقی می‌شوند (۹). تربیت کودک را می‌توان در تعامل کودک با والدین مشاهده کرد. اگر در این تعاملات اختلالی وجود داشته باشد، یکی از تبعات آن ایجاد ناامنی و اضطراب در کودک است. با بررسی سبک‌های مختلف فرزندپروری، می‌توان تغییرات شخصیتی کودک، میزان و نوع تعامل کودک را با جامعه‌ی پیرامون ارزیابی کرد. یکی از جنبه‌های بروز این تعامل هنگام دریافت خدمات در مراکز دندان پزشکی است (۱۰، ۸). از این رو، هدف از انجام این مطالعه بررسی ارتباط بین سبک‌های فرزندپروری و ترس و همکاری کودک است.

مواد و روش‌ها

افراد مورد مطالعه

در این پژوهش توصیفی تحلیلی، ۱۵۰ داوطلب از کودکان ۴ تا ۱۲ ساله مراجعه کننده به دانشکده دندان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران در سال ۱۴۰۱-۱۴۰۲ شرکت کردند. تمامی افراد برای مشارکت کردن یا نکردن در مطالعه، آزادی عمل داشتند و از والدین شرکت کنندگان در مطالعه رضایت آگاهانه‌ی کتبی گرفته شد. هویت و اطلاعات افراد شرکت کننده در مطالعه را تیم پژوهش محرمانه نگه داشت. مشارکت کردن یا نکردن بیماران در این مطالعه موجب بار، هزینه یا محرومیت از دریافت خدمات نشد. رضایت از شرکت کودکان ۴ تا ۷ ساله در مطالعه فقط از والدینشان کسب شد؛ ولی در کودکان ۷ تا ۱۲ سال، علاوه بر کسب رضایت آگاهانه از والدین، موافقت آگاهانه از کودک

نیز کسب شد. این مطالعه به تصویب کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی مازندران رسید (کد اخلاق طرح: IR.MAZUMS.REC.1401.14474).

معیارهای ورود به این مطالعه شامل موارد زیر بود:

۱. کودکان ۴ تا ۱۲ ساله
۲. سکونت در استان مازندران
۳. نداشتن سابقه اختلال روانی یا سایکولوژی و نبود شرایط محدودکننده پزشکی که رشد شناختی کودک را محدود کند
۴. نبود تاریخچه‌ای از فوبیا از دندان‌پزشکی یا عملیات پزشکی
۵. نبود مشکل پزشکی مزمن در کودک (۱۱).

معیارهای خروج از این مطالعه شامل وجود نقص چشمگیر در تکمیل پرسش‌نامه و تکمیل نکردن هر سه نوع پرسش‌نامه (۱۱)، نیاز به درمان بیهوشی، داشتن والدینی بدون توانایی خواندن و نوشتن و مراجعه برای اولین ویزیت بود (۸).

ابزار جمع‌آوری اطلاعات

سنجش سبک فرزندپروری: برای سنجش سبک فرزندپروری از پرسش‌نامه Baumrind استفاده شد. این پرسش‌نامه سه سبک فرزندپروری را در ۳۰ ماده، روی مقیاس پنج‌درجه‌ای لیکرت (۱ تا ۵) می‌سنجد. سه سبک فرزندپروری موجود در این پرسش‌نامه شامل سبک سهل‌گیرانه، استبدادی و مقتدرانه است. سؤالاتی درباره‌ی هریک از والدین پرسیده شد و به هر سؤال، نمره‌ای از کاملاً مخالفم (نمره ۱) تا کاملاً موافقم (نمره ۵) تعلق گرفت. مجموع نمرات هر سبک نیز با عددی مشخص شد و نمره‌ی هر سبکی که بالاتر بود، سبک غالب فرزندپروری در نظر گرفته شد. روایی و پایایی این پرسش‌نامه در ایران نیز تأیید شده است و اسفندیاری و همکاران، پایایی بازآزمایی را برای سهل‌گیرانه ۰/۶۹، برای استبدادی ۰/۷۷ و برای مقتدرانه ۰/۷۳ بیان کردند (۱۳-۱۱).

سنجش ترس کودکان: به منظور سنجش ترس کودکان در مطالعه‌ی حاضر، از پرسش‌نامه CFSS-DS استفاده شد که اصلاحیه‌ای از CFSS توسط Cuthbert و Melamed یکی از زیرمقیاس‌های آن است. مقیاس شامل ۱۵ آیتم مربوط به جنبه‌های مختلف درمان دندان، مانند تراش دندان با فرز یا تزریق است. هر آیتم را می‌توان در مقیاس پنج‌طبقه‌ای لیکرت از ۱ (اصلاً نمی‌ترسم) تا ۵ (بسیار ترسناک) امتیاز داد. بنابراین، کل نمرات از حداقل ۱۵ تا حداکثر ۷۵ متغیر است. نمرات بالای ۳۸ نشان‌دهنده‌ی ترس درخور توجه از دندان‌پزشکی بود (۱۴). این پرسش‌نامه را کودکان با کمک والدین پر کردند.

سنجش همکاری کودکان: برای سنجش همکاری کودک از شاخص فرانکل (Franckle Index) استفاده شد. در مطالعات، این شاخص یکی از ابزارهای ارزیابی رفتار کودک حین درمان دندان‌پزشکی با بالاترین روایی و پایایی گزارش شده است (۱۵). این پرسش‌نامه را درمانگر پس از اتمام کار، پر کرد. رتبه‌بندی شاخص فرانکل به صورت زیر است:

۱. رتبه ۱ کاملاً منفی: از درمان سرپیچی و به شدت گریه می‌کند، ترس یا هرگونه اثر از منفی‌گرایی شدید دارد.
 ۲. رتبه ۲ منفی: بی‌میلی در حدی که با قبول درمان همکاری نمی‌کند و شواهدی از رفتار منفی نشان می‌دهد، اما چشمگیر نیست.
 ۳. رتبه ۳ مثبت: پذیرش درمان، گاهی رفتاری محتاط دارد، تمایل به پیروی از دندان‌پزشک دارد، هم‌زمان شرط می‌گذارد، ولی دستورات دندان‌پزشک را با همکاری اجرا می‌کند.
 ۴. رتبه ۴ کاملاً مثبت: رابطه‌ی خوبی با دندان‌پزشک دارد، به درمان‌های دندان‌پزشکی علاقه دارد، می‌خندد و لذت می‌برد (۱۶).
- تمامی درمان‌های صورت گرفته در بیماران دارای زمان مشخص (یک ساعت) و با درجه سختی کار مشابه بودند. درمان بیماران را دانشجویان سال پنجم دندان‌پزشکی

در کلینیک دندان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران، تحت نظر متخصص دندان پزشکی کودکان انجام دادند. در این مطالعه، تمام پرسش نامه ها با حضور دانشجوی سال آخر دندان پزشکی تکمیل شد تا از میزان خطا کاسته شود.

تجزیه و تحلیل آماری

برای تجزیه و تحلیل داده های جمع آوری شده، ابتدا، آماره های توصیفی که شامل متغیرهای جمعیت شناختی تحقیق، مانند جنسیت، سن، وضعیت تأهل و میزان تحصیلات بود، بررسی شدند. در آمار تحلیلی این تحقیق، به منظور بررسی روابط متغیرهای وابسته و مستقل، از آزمون نرمال کولموگروف اسمیرنوف و آزمون ضریب همبستگی پیرسون و آزمون تی مستقل استفاده شد. سطح معنی داری ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته ها

متغیرهای جمعیت شناختی

طی این مطالعه، از بین ۱۵۰ نفر شرکت کننده، ۷۰ نفر (۴۶/۷ درصد) دختر و ۸۰ نفر (۵۳/۳ درصد) پسر بودند. بنابراین، اکثر پاسخ گویان پسر بودند. نتایج جدول شماره ۱ نشان می دهد که اکثر پاسخ گویان در گروه ۴ تا ۶ سال بودند.

جدول شماره ۱: توزیع پاسخ گویان بر حسب وضعیت سن

وضعیت گروه سنی	تعداد (درصد)
۴ تا ۶ ساله	۶۰ (۴۰)
۷ تا ۹ ساله	۵۹ (۳۹/۳)
۱۰ تا ۱۲ ساله	۳۱ (۲۰/۷)
جمع	۱۵۰ (۱۰۰)

ارتباط میزان ترس کودکان با سبک فرزندپروری

طبق جدول شماره ۲، ضریب همبستگی به دست آمده برای سه سبک مستبدانه، مقتدرانه و سهل گیرانه به ترتیب، ۰/۳۲، ۰/۰۸ و ۰/۳۲۶ بود که با درجه آزادی ۱۴۹ در سطح $P < 0.05$ ، در دو سبک سهل گیرانه و

مستبدانه، معنی دار بود و در سبک مقتدرانه، معنی دار نبود. بنابراین، میان میزان ترس و سبک فرزندپروری مستبدانه و سهل گیرانه رابطه مثبت و معنی داری وجود داشت، در صورتی که میان ترس و سبک فرزندپروری مقتدرانه رابطه معنی داری وجود نداشت.

ارتباط میزان همکاری کودکان با سبک فرزندپروری

با توجه به یافته های جدول شماره ۲، همبستگی به دست آمده برای سه سبک مستبدانه، مقتدرانه و سهل گیرانه به ترتیب، ۰/۴۴، ۰/۲۱ و ۰/۲۲ بود که با درجه آزادی ۱۴۹ در سطح $P < 0.05$ ، در هر سه سبک فرزندپروری، معنی دار بود. بنابر نتایج مشاهده شده، میان میزان ترس و سبک فرزندپروری مستبدانه و سهل گیرانه رابطه منفی و معنی داری وجود داشت و میان ترس و سبک فرزندپروری مقتدرانه رابطه مثبت و معنی داری مشاهده شد.

جدول شماره ۲: نتایج ارتباط میزان ترس و همکاری کودکان با سبک فرزندپروری

متغیر	ترس			همکاری		
	میزان	درجه آزادی	سطح معنی داری	میزان	درجه آزادی	سطح معنی داری
سبک فرزندپروری سهل گیرانه	۰/۳۲۶*	۱۴۹	۰/۰۰۰	۰/۲۲	۱۴۹	۰/۰۰۵
سبک فرزندپروری مستبدانه	۰/۳۲*	۱۴۹	۰/۰۰۰	۰/۴۴	۱۴۹	۰/۰۰۰
سبک فرزندپروری مقتدرانه	۰/۰۸	۱۴۹	۰/۲۸	۰/۲۱	۱۴۹	۰/۰۰۸

*: آزمون همبستگی اسپیرمن

تفاوت بین میانگین میزان ترس و همکاری کودکان بر

اساس جنسیت

جدول شماره ۳ نتایج بررسی تفاوت میانگین میزان ترس و همکاری کودکان را بر حسب جنسیت نشان می دهد. میان میانگین ها حاکی از آن است که میانگین ترس در بین دختران (۳۶/۵) بیش تر از پسران (۳۰/۱) بود؛ اما میان میانگین همکاری بین دختران (۲/۶۷) و پسران (۲/۹۵) تفاوتی وجود نداشت.

جدول شماره ۴ نتایج آزمون t در بررسی تفاوت میانگین میزان ترس و همکاری کودکان را بر حسب جنسیت نشان می دهد. براساس نتایج این جدول، میانگین

میزان ترس در بین پسران و دختران تفاوت معنی داری داشت؛ اما این تفاوت در رابطه با میزان همکاری معنی دار نبود.

جدول شماره ۳: تفاوت میانگین نمره‌ی میزان ترس و همکاری

کودکان براساس جنسیت				
جنسیت	تعداد	میانگین نمره	انحراف معیار	
میزان ترس				
دختر	۷۰	۳۶/۵	۱۴/۴۴	
پسر	۸۰	۳۰/۱۱	۱۲/۸۲	
میزان همکاری				
دختر	۷۰	۲/۶۷	۰/۸۶	
پسر	۸۰	۲/۹۵	۰/۹۳	

جدول شماره ۴: آزمون t برای میانگین میزان ترس و همکاری کودکان

بر حسب جنسیت					
متغیر	گروه	تفاوت میانگین	تفاوت انحراف استاندارد	سطح معنی داری	T
میزان همکاری	دختر	-۰/۲۷	۰/۱۴۸	۰/۰۶۲	
	پسر	-۰/۲۷	۰/۱۴۷		-۱/۸۹
میزان ترس	دختر	۶/۳۸	۲/۲۲	۰/۰۰۵	
	پسر	۶/۳۸	۲/۲۴		۲/۸۶

بحث

در مطالعه‌ی حاضر، به بررسی ارتباط سبک فرزندپروری کودکان ۴ تا ۱۲ ساله با میزان ترس و همکاری آن‌ها هنگام مراجعه به دانشکده‌ی دندان پزشکی پرداختیم. بیش تر پاسخ‌دهندگان ۴ و ۹ ساله بودند (هر دو ۱۶/۷ درصد) و اکثر آن‌ها پسر بودند (۵۳/۳ درصد). بدین منظور، سه سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه، مستبدانه و مقتدرانه را در نظر گرفتیم و مشاهده کردیم که در رابطه با میزان ترس کودکان، سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه و مستبدانه با ترس کودکان مراجعه‌کننده ارتباط معنی داری دارد و این ارتباط به شکل مثبت است؛ ولی ارتباط معنی داری بین ترس کودکان و سبک فرزندپروری مقتدرانه مشاهده نشد. در زمینه‌ی ارتباط سبک فرزندپروری با میزان همکاری کودکان، سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه و مستبدانه با همکاری کودکان ارتباطی معنی دار و منفی داشت. هم‌چنین، برخلاف میزان ترس، سبک فرزندپروری مقتدرانه ارتباط مثبت و معنی داری با همکاری کودکان داشت و در آخر نیز به

بررسی ترس و همکاری کودکان در ارتباط با جنسیت آن‌ها پرداختیم که رابطه‌ی معنی داری بین ترس و جنسیت کودکان مشاهده شد. بااین حال، میان همکاری و جنسیت کودکان رابطه‌ای مشاهده نشد.

طبق نظر Klingberg و Broberg، ترس از دندان پزشکی نشان‌دهنده‌ی واکنشی عاطفی و طبیعی به تجربیات خاص به‌دست آمده در مطب دندان پزشکی است، درحالی که اضطراب دندان پزشکی نشان‌دهنده‌ی حالتی کلی از نگران بودن به‌خاطر این است که اتفاق وحشتناکی در رابطه با درمان دندان پزشکی رخ خواهد داد (۱۷).

در مطالعه Gao و Wu، ارتباط معنی داری میان مدل‌های فرزندپروری و اضطراب و ترس از دندان پزشکی مشاهده نشد. هم‌چنین، موارد دیگری مانند چندفرزندی و تک‌فرزندی و فرزند اول بودن هم در این مطالعه بررسی شد. بااین حال، ارتباط معنی داری مشاهده نشد (۱۸). برخلاف مطالعه‌ی ذکر شده، در مطالعه‌ی حاضر، مشاهده شد که میان ترس و سبک‌های فرزندپروری سهل‌گیرانه و مستبدانه ارتباط معنی داری وجود دارد.

در مطالعه‌ی Gao و Wu، سبک‌های فرزندپروری به تفکیک سبک فرزندپروری پدر و مادر بررسی شد که برخلاف مطالعه‌ی فعلی بود. هم‌چنین، در مطالعه‌ی ذکر شده، اکثر شرکت‌کنندگان دختر بودند و بین ۱۰ تا ۱۱ سال داشتند که برخلاف مطالعه‌ی فعلی بود که بیش تر شرکت‌کنندگان پسر و در ۹ و ۴ سالگی بودند. ممکن است علت اختلاف نتایج ناشی از تفاوت در روش اجرا باشد.

در مطالعه Mohebbi و همکاران، ارتباط معنی داری میان ترس کودکان از دندان پزشکی و جنس کودکان مشاهده شد که مشابه نتایج مشاهده‌شده در مطالعه‌ی فعلی بود، با این تفاوت که میانگین امتیاز CFSS-DS در مطالعه Mohebbi، برای دختران و پسران به ترتیب، ۲۱/۴ و ۲۱/۸ بود؛ اما این امتیاز در مطالعه‌ی حاضر، به ترتیب، ۳۶/۵ و ۳۰/۱۱ بود. این اختلاف احتمالاً به علت تفاوت بازه‌های سنی در دو مطالعه است، به‌صورتی که

بازه سنی در مطالعه‌ی Mohebbi، ۷ تا ۱۱ سال بود (۱۹) و در مطالعه‌ی فعلی، ۴ تا ۱۲ سال. ارتباط میان سن و ترس کودکان بررسی نشد و این از محدودیت‌های مطالعه‌ی فعلی است.

در مطالعه‌ای دیگر که از معیار CFSS-DS برای ارزیابی ترس کودکان استفاده کرده بود و درباره‌ی کودکان ارجاع‌شده و ارجاع‌نشده انجام شده بود، تفاوت معنی‌داری میان ترس کودکان ارجاع‌شده در سبک‌های مختلف فرزندپروری مشاهده نشد. در میان کودکان ارجاع‌نشده، تفاوت معنی‌داری میان ترس کودکان با خانواده‌ی اقتدارگرا و سایر خانواده‌ها مشاهده شد که نتایج مشاهده‌شده در رابطه با کودکان ارجاع‌نشده برخلاف نتایج حاضر بود. در مطالعه‌ی حاضر، ارتباطی میان ترس کودکان و خانواده‌ی اقتدارگرا مشاهده نشد (۲۰). تفاوت نتیجه احتمالاً به تفاوت در سن و شرایط کودکان ارجاع‌شده و ارجاع‌نشده مربوط می‌شود و از آنجایی که مطالعه‌ی فعلی در کلینیک دانشکده انجام شده است، نبود این دو گروه در مطالعه از محدودیت‌های آن است. در مطالعه‌ی Viswanath و همکاران، نشان داده شد کودکانی که والدین مقتدر دارند، در مقایسه با سایر سبک‌های فرزندپروری، بیش‌تر رفتار مثبت بروز می‌دهند. مدل رگرسیون لجستیک ترتیبی نشان داد که سبک فرزندپروری سهل‌انگارانه سبب افزایش تقریباً چهاربرابری رفتار منفی کودکان می‌شود. سبک فرزندپروری مستبدانه در مقایسه با سبک فرزندپروری مقتدرانه، رفتار منفی را دو برابر افزایش داد (۲۱). علاوه بر این، سایر مطالعات نیز نشان دادند که فرزندان والدین مقتدر رفتار مطلوبی را در مقایسه با دو سبک فرزندپروری دیگر نشان می‌دهند (۲۴-۲۲). با وجود این، برخی از پژوهش‌ها ارتباطی میان سبک فرزندپروری و رفتار کودکان مشاهده نکردند (۲۰، ۲۵). در مطالعه‌ی حاضر، ارتباط معنی‌داری میان سبک فرزندپروری و رفتار کودک مشاهده شد، بدین شکل که میان سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه و مستبدانه و رفتار کودک رابطه‌ی منفی و میان سبک فرزندپروری مقتدرانه و رفتار کودک

رابطه‌ی مثبتی مشاهده شد. دلیل این یافته‌های متفاوت می‌تواند این باشد که رفتار کودک در طول درمان دندان‌پزشکی، پدیده‌ای پیچیده است و می‌تواند نتیجه‌ی نهایی فرایندی پویا و طولانی از تعامل بین کودک و والدین باشد، به‌جای داشتن تعدادی ویژگی ثابت.

در زمینه رابطه جنس با همکاری کودک، مطالعه Baghi و همکاران ارتباط معنی‌داری را میان جنس و همکاری کودکان گزارش نکرد که با یافته‌های پژوهش فعلی همسو بود (۱). در همه جوامع، والدین از فرزندان خود توقع دارند در سنی خاص، رفتار مربوط به آن سن را که با فرهنگ جامعه تطابق دارد، از خود بروز دهند و در این محور، راهبردها و آموزش‌هایی را به کار می‌گیرند که به آن سبک فرزندپروری گفته می‌شود. اغلب پدران و مادران الگوها و ارزش‌های خود را همان‌طور که والدین، معلمان و همسالانشان به آن‌ها آموخته‌اند، به فرزندان خود انتقال می‌دهند و کودک نیز همراه با رشد، به ارزش‌ها، اعتقادات و آرمان‌ها متعهد می‌شود و طرحی از نقش خود را در این رابطه پیدا کند. از آنجاکه والدین اولین و مهم‌ترین نظام ارتباطی برای کودکان به شمار می‌روند، در سلامت روانی کودک بااهمیت تلقی می‌شوند؛ زیرا منبع اصلی مراقبت و حمایت هستند. تربیت کودک را می‌توان در تعامل کودک با والدین مشاهده کرد. اگر در این تعاملات اختلالی وجود داشته باشد، یکی از تبعات آن ایجاد ناامنی و اضطراب در کودک است (۸).

یافته‌های این مطالعه با در نظر گرفتن قوت‌ها و محدودیت‌های روش‌شناختی، می‌تواند بهتر تفسیر شود. از مقیاس‌های روان‌سنجی تثبیت‌شده و معتبر برای اندازه‌گیری سبک‌های فرزندپروری، ترس و اضطراب از دندان‌پزشکی و همکاری کودکان و والدین آن‌ها استفاده شد. برای تعیین سبک‌های فرزندپروری، پرسش‌نامه‌های مختلفی در دسترس است که والدین یا فرزندان می‌توانند آن‌ها را تکمیل کنند. از آنجایی که والدین ممکن است به دادن پاسخ‌های اجتماعی مطلوب تمایل داشته باشند و ادراک آن‌ها ممکن است به‌دقت منعکس‌کننده‌ی واقعیت

سهل گیرانه و مستبدانه و همکاری کودکان مشاهده شد. هم چنین، برخلاف میزان ترس، سبک فرزندپروری مقتدرانه ارتباط مثبت و معنی داری با همکاری کودکان داشت و در آخر نیز به بررسی ترس و همکاری کودکان در ارتباط با جنسیت آن‌ها پرداختیم که رابطه‌ی معنی داری بین ترس و جنسیت کودکان مشاهده شد. با این حال، میان همکاری و جنسیت کودکان رابطه‌ای مشاهده نشد.

سپاسگزاری

این مقاله حاصل طرح تحقیقاتی با کد اخلاق IR.MAZUMS.REC.1401.14474 و حاصل پایان نامه مصوب به شماره‌ی ۱۸۶۱، متعلق به دانشجوی رشته‌ی دندان پزشکی، خانم کوثر رسولی است که اعتبار لازم را از معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی مازندران کسب کرده است. بدین وسیله، از همکاری معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی مازندران در این مطالعه قدردانی می‌شود.

نباشد، پاسخ کودکان ترجیح داده می‌شود. اگرچه ممکن است برخی از موارد انتزاعی به نظر برسند، می‌توان از طریق بیان صحیح سؤالات، پاسخ‌های شایسته اعتمادی از نوجوانان دریافت کرد. این مطالعه از نوع مقطعی است؛ بنابراین، هیچ گونه رابطه زمانی نمی‌توان ایجاد کرد و یافته‌های فعلی فقط می‌توانند نشان‌دهنده‌ی ارتباط باشند نه علت. نمونه‌ی این مطالعه از کودکان ساری گرفته شد؛ بنابراین، یافته‌های این مطالعه را نمی‌توان مستقیماً به سایر جمعیت‌ها تعمیم داد، اگرچه می‌توان مفاهیم مفیدی را به‌ویژه برای جمعیت‌هایی با فرهنگ‌ها و بافت اجتماعی مشابه ترسیم کرد.

سبک فرزندپروری سهل گیرانه و مستبدانه با ترس کودکان مراجعه کننده ارتباط معنی داری داشت و این ارتباط به شکل مثبت بود؛ ولی ارتباط معنی داری بین ترس کودکان و سبک فرزندپروری مقتدرانه مشاهده نشد. در زمینه‌ی ارتباط سبک فرزندپروری با میزان همکاری کودکان، ارتباطی معنی دار و منفی میان سبک فرزندپروری

References

1. Baghi S, Amareh M, Heirat R, Hajivandi A, Aalizadeh Y. Evaluation of relationship between the children's dental fear and cooperation during dental treatment with the parents' general health. *Iranian Journal of Pediatric Dentistry* 2018; 13(2): 37-42.
2. Jabarifar SE, Ahmadi Rozbahani N, Javadi nejad S, Hosseini L. A Comparative Evaluation of Fear and Anxiety in (3-6) Year Old Children Following Treatment under General Anesthesia and Outpatient Dental Treatment. *Journal of Mashhad Dental School* 2014; 38(1):9-16.
3. Grisolia BM, Dos Santos APP, Dhyppolito IM, Buchanan H, Hill K, Oliveira BH. Prevalence of dental anxiety in children and adolescents globally: A systematic review with meta-analyses. *Int J Paediatr Dent* 2021; 31(2): 168-183.
4. Gao X, Hamzah S, Yiu CKY, McGrath C, King NM. Dental fear and anxiety in children and adolescents: qualitative study using YouTube. *J Med Internet Res* 2013; 15(2): e29.
5. Kvesić AJ, Hrelja M, Lovrić Ž, Šimunović L, Špiljak B, Supina N, et al. Possible Risk Factors for Dental Fear and Anxiety in Children Who Suffered Traumatic Dental Injury. *Dent J* 2023; 11(8): 190.
6. Paiva ACF, Rabelo-Costa D, Fernandes IB, Magno MB, Maia LC, Paiva SM, et al. The relationship between temperament and dental fear and anxiety: a systematic review. *Evid Based Dent* 2023; 24(1): 42.

7. Godois LdS, Knorst JK, Noronha TG, Emmanuelli B, Ardenghi TM, Tomazoni F. Pathways to dental fear from childhood to adolescence: A 10-year cohort study. *Int J Paediatr Dent* 2023; 33(6): 553-562.
8. Mehdipor A, Alinejhad D, Montazeri Hedeshi R, Mohammadbighi A. Relationship between Parents' Parenting Style and Level of Fear and Cooperation of 4-8 Years Old Children Referring to Dental Clinics of Qom City, (Iran). *Qom Univ Med Sci J* 2019; 13(4): 48-57.
9. Shalini K, Uloopi K, Vinay C, Ratnaditya A, RojaRamya KS, Chaitanya P. Impact of Parenting Style on Child's Behavior and Caries Experience in 3–6-year-old Children: A Cross-sectional Study. *Int J Clin Pediatr Dent* 2023; 16(2): 276-279.
10. Uziel N, Meyerson J, Kuskasy M, Gilon E, Eli I. The Influence of Family Milieu on Dental Anxiety in Adolescents—A Cross-Sectional Study. *J Clin Med* 2023;12(6): 2174.
11. Hu Q, Feng Q. Parenting style and prosocial behaviour among Chinese Preschool children: A moderation model. *Early Child Development and Care* 2022; 192(152): 1-18.
12. Fallah M, Basharpour S, Bagheri A. Comparing the Effectiveness of Systematic Desensitization and Distraction on Pain and Fear in Children with Dental Problems. *J Ardabil Univ Med Sci* 2016; 16(1): 74-84 (Persian).
13. Esfandiari G. Comparison of mothers' parenting styles of children with behavioral problems and mothers' with normal children (Unpublished master's thesis). Islamic Azad University, Central Tehran Branch, Tehran, Iran; 1995.
14. Cuthbert M, Melamed BG. A screening device: children at risk for dental fears and management problems. *ASDC J Dent Child* 1982; 49(6): 432-436.
15. Young BJ, Wallace DP, Imig M, Borgerding L, Brown-Jacobsen AM, Whiteside SP. Parenting behaviors and childhood anxiety: A psychometric investigation of the EMBU-C. *J Child Fam Stud* 2013; 22(8): 1138-1146.
16. Dean JA. McDonald and Avery's dentistry for the child and adolescent-E-book: Elsevier Health Sciences; 2021.
17. Klingberg G, Broberg AG. Dental fear/anxiety and dental behaviour management problems in children and adolescents: a review of prevalence and concomitant psychological factors. *Int J Paediatr Dent* 2007; 17(6): 391-406.
18. Wu L, Gao X. Children's dental fear and anxiety: exploring family related factors. *BMC Oral Health* 2018; 18(1): 100.
19. Mohebbi SZ, Razeghi S, Gholami M, Kharazifard MJ, Rahimian S. Dental fear and its determinants in 7–11-year-old children in Tehran, Iran. *Eur Arch Paediatr Dent* 2019; 20(5): 393-401.
20. Krikken J, Van Wijk A, Ten Cate J, Veerkamp J. Child dental anxiety, parental rearing style and referral status of children. *Community Dental Health* 2012; 29(4): 289-292.
21. Viswanath S, Asokan S, Geethapriya PR, Eswara K. Parenting Styles and their Influence on Child's Dental Behavior and Caries Status: An Analytical Cross-Sectional Study. *J Clin Pediatr Dent* 2020; 44(1): 8-14.
22. Tsoi AK, Wilson S, Thikkurissy S. A study of the relationship of parenting styles, child temperament, and operator behavior in healthy children. *J Clin Dent* 2018; 42(4): 273-278.
23. Lee DW, Kim JG, Yang YM. The influence of parenting style on child behavior and dental anxiety. *Pediatr Dent* 2018; 40(5): 327-333.
24. Howenstein J, Kumar A, Casamassimo PS,

- McTigue D, Coury D, Yin H. Correlating parenting styles with child behavior and caries. *Pediatr Dent* 2015; 37(1): 59-64.
25. Nimbalkar G, Deolia S, Gupta A, Barde N, Sakhre P, Reche A. Relationship of Parenting Styles and dental operator behavior in children. *European Journal of Molecular & Clinical Medicine* 2020; 7(7): 1970-1977.